

De zaligmakende genade van God

Judas heeft het in zijn brief over "goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid.

Ze veranderen deze genade in een verkeerd gebruik ervan. Dat doen ze omdat zij hun begeerten lief hebben boven God; ze willen daarnaar leven en vragen dan toch God om genade en vergeving, en zo gaan ze maar door. Ze veranderen Gods genade.

Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven. (Titus 2:11/12)

Deze zaligmakende genade van God leert ons dus om de wereldse begeerten te verloochenen en rechtvaardig te leven.

Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip. (Hebr. 4:19)

Als het mijn begeerte is en mijn groot verlangen, om uit mijn slechte toestand vandaan geholpen te worden, dan kan ik toegaan met vrijmoedigheid, hoe het er ook met mij voorstaat, hoe donker het er ook uitziet.

Waar de zonde groot is, is de genade nog groter, en waar de ellendige toestand groot zou zijn, daar is de hulp nog groter (Rom. 5:20)

Doorgaan met een slecht leven, met boosheid en heftigheid, met onverdraagzaamheid en hebzucht, terwijl Jezus Christus juist om ons daarvan los te kopen, zijn kostbaar bloed heeft gegeven. (1 Petrus 1:18/10)

En zonder van deze toestand af te willen, troost men zich ermee dat God barmhartig en genadig is.

Maar als wij grondig overtuigd zijn van onze ondeugdelijkheid en van onze slechte daden af willen komen, dan kan Gods genade Zijn werk in ons doen.